

## [Undervisningsministeren.]

går i så høj grad har beskæftiget sig med uddannelsesproblemerne. Jeg mener så afgjort, det er rigtigt, hvad man fra så godt som alle sider også har givet udtryk for, at her er et område, hvor vi bør sætte kræfterne ind og skaffe ungdommen de bedst mulige vilkår for uddannelse. Navnlig mener jeg, man bør have for øje, at den støtte, vi yder til uddannelsesformål, skal fremme mulighederne for, at alle børn, hvor de end går i skole, får samme muligheder for uddannelse, og forældrenes økonomi skal ikke være nogen hindring for, at børn med gode evner fra småårshjem kan nå frem til den højeste uddannelse. Jeg tror, der er store reserver at hente af velbegavede unge, der har evner og interesse for læsning, ude fra den brede befolkning, og det er min bestemte mening, at folkeskoleloven, som vi gennemførte i 1958, i løbet af de allernærmeste år vil opfylde et af de hovedformål, vi satte os ved lovens gennemførelse: at alle børn, hvor de end går i skole, får lige muligheder for undervisning og uddannelse.

Det er klart, at skal dette store fremskridt, som folkeskoleloven indebærer, få praktisk betydning for uddannelsen efter det 14. år, så må skoleloven følges op med økonomisk støtte til de unges videre uddannelse, sådan at det forberedende skridt, som nu gøres ved folkeskoleloven, ikke standses på halvvejen, fordi forældrenes økonomi ikke tillader dem at hjælpe børnene under den videreuddannelse, som nu på så mange områder tilbydes.

Det ærede medlem hr. Søgaard fremsatte nogle bemærkninger vedrørende ungdommens uddannelsesfond, og jeg kan derom sige, at det af undervisningsministeriet i 1958 nedsatte udvalg vedrørende de studerendes og videnskabsmændenes økonomiske vilkår meget snart vil afgive første del af betænkningen, og den vil omhandle de studerendes økonomiske vilkår. Da betænkningen endnu ikke foreligger, kan jeg ikke sige noget sikkert om, hvad den indeholder, men det står mig dog klart, at der er behov for et betydeligt større beløb end de 19 mill. kr., der nu er til rådighed for ungdommens uddannelsesfond, og det er min hensigt, så snart betænkningen foreligger, at søge en forhøjelse gennemført.

Jeg er heller ikke uenig i, at det kan være nødvendigt at overveje under drøftelserne af denne forhøjelse, om ikke en større del af midlerne, end det hidtil har været tilfældet, burde ydes som stipendier fremfor som lån. Derfor taler også, at over 40 pct. af de unge, som får støtte fra ungdommens uddannelsesfond, får deres uddannelse uden for de højere læreanstalter, og at de efter uddannelsen meget ofte kun opnår stillinger med sådanne lønforhold, at en tilbagebetaling af større lån vil være meget byrdefuld. Så snart betænkningen er kommet fra udvalget, vil spørgsmålet om en forhøjelse af beløbene, der stilles til rådighed, blive taget op.

Studenternes boligforhold er vi i undervisningsministeriet meget opmærksom på; problemet vil være indgående behandlet i den betænkning, som jeg nylig har nævnt, fra udvalget vedrørende de studerendes økonomiske forhold. De senest opførte kollegier er bygget med statstilskud efter boligstøttelovens kapitel V, men det volder i praksis store vanskeligheder at fremskaffe den af loven fordrede egenkapital. Det er derfor min opfattelse, at det i fornødent fald kan blive statens opgave at skyde den nødvendige restkapital ind for at sikre opførelsen af det tilstrækkelige antal kollegier. Hidtil har vi her stået over for den hindring, at vi manglede en central instans, der kunne stå som initiativtager og bygherre til et sådant kollegiebyggeri, men i forbindelse med planlægningen af Lundtoftebyggeriet, den polytekniske læreanstalt, er det tanken at søge oprettet en selvejende institution, der skal have til opgave at søge offentlige eller private midler til 4 000 kollegieværelser i umiddelbar nærhed af Lundtoftesletten. Heraf er 1 000 værelser på forhånd beregnet på andre studerende end polyteknikere. Gennem en sådan institution vil der muligvis være tilvejebragt et fundament, som eventuelt vil kunne udbygges også for andet kollegiebyggeri. Jeg er enig i nødvendigheden af, at vi søger kollegiebyggeriet fremmet, og jeg skal være opmærksom på, under hvilke former der kan skabes en bedre baggrund for, at dette kan ske, end tilfældet er under den nugældende lovgivning.

Det ærede medlem hr. Søgaard spurgte om muligheden for udjævning af skævheden